

Озлoбителъ *с.м.* недоброжелатель: Имянно же познать Българскій озлoбителъ е былъ проклятый Самуилъ, кои во лѣто 1764 добившъ ся до патриаршеское сѣдалище чрѣзъ своя сродницы потурнацы извърши това злобное дѣло! *Гн. 275.*

Озлoблѣ *и. св.* обездолю (*у Рак.*): (*Лжкво духовенство*) В' гнѣсна дѣла потагнало бѣше... Сждбѣ народнѣ бѣ озлoблѣло! *Гн. 71.* Той лукавый фанариотъ до толико озлoблѣ бѣднѣ Българѣмъ, що то много вѣкове нѣщатъ и излѣкува раны! *Гн. 214.*

Озлoбѣвамъ *и. д.л.* озлoбляю. *Бог.*

Озoбѣ *и. св.* **Озoбѣвамъ** *и. д.л.* оклюю, оклевываю. *Ц.*

Озовѣ *са* **Озовѣвамъ** *са* *Ц. с.м.* озвѣж са.

Озорѣ *са* *и. св.* безл. разсвѣнеть: Зора ми ся е озорило Изъ хубава Влашка земя Изъ гиздаво Дряно-поле. *М. 83. (ср. зазори са).*

Озрѣ *и. св.* **Озрѣвамъ** *и. д.л.* созрѣю, поспѣю, созрѣваю: Нова метода за да озрѣвать овоция-та по-скоро. *Л. Д. 1876 р. 74.* Още и гроздіе озрѣло высѣше вече на дивитѣ лозы. *Р. С. 57.* Тука нѣкога не цвѣтѣтъ пролѣтнѣтъ цвѣтъя, ни то оздрѣвать богатѣтъ плодове на есенята. *Т. 163.* Кога-то вече ся всплѣтъ любовны-тѣ нагоны — п мома-та е вече оздрѣла въ природѣ-тѣ си... *Ч. 64.*

Озрѣнѣ *са* *и. св.* **Озрѣтамъ** *са* *и. д.л.* оглянусь, оглядываюсь, озираюсь: Той преминалъ цѣла-та нощь между дървие и каманацы и са озрѣталъ за лова си, а при-зорѣ си полѣгналъ малко нѣщо. *Л. Д. 1875 р. 148.* Самъ тамъ пѣкъ сѣ подскачале *озрѣтащецѣ* сѣ зайцитѣ. *Пс. 11—12 р. 140.* Цѣлъ день трошай, скачай, ту при тази мома, ту при онѣзи, запалѣтъ ти сѣрдцето, *узрѣтай* са сега насамъ на татѣжъ, ама празно: очи пълни, радѣтъ празни. *Зк. 181.* Телемахъ едва пристѣпваше и все са *озрѣташе* назадъ. *Т. 115.*

Озрѣтливѣ *пр.* сдержанный. *Бог.*

Озвѣ *са* *и. св.* **Озвѣвамъ** *са* *и. д.л.* отзовусь, откликнусь, отзываюсь, откликаюсь: Какво-то викнѣло таквось ся и озвѣвало. *Ч. 166.*

Озѣбѣ *са* *и. св.* **Озѣбамъ** *са* *и. д.л.* оскалюсь, оскаливаюсь: Озѣбенъ старецъ на стена выси? — Ренде. *Ч. 119.* „Цонке, Цонке, я поглѣдай ма, Цонке!“ казалъ той и озѣбилъ и са до толкова страшно, щото тя, клѣтницата, изгубила и умѣтъ си и разумѣтъ си. *З. 114.* Кости-ты на всѣдѣ ся озѣбвать (*обозначаются*), грѣбѣ-тъ ся прѣгрѣбавва. *Л. Д. 1874 р. 76.* Отиде право къмъ една нечиста кѣщица — стрѣха озѣбена (*дырявая крыша*) и покрита съ врабци. *Тб. 91.*

Ой *вызывательное межд.* гой: Ой вы ва-зи трыма Турцы, Трыма Турцы Анадолицы! *Пк. 141.* Ой та теби, болѣи Герги. *Д. 40, 7.* Ой та тебе млада Турче! ...Ой ва' вази, Недини брата. *Д. 50, 41. 66.* И